

Την επετά στο πάτουμα σα νάτα παλιομπάλουμα
Ήτα μεγάλη η προζβολή μπήκε στο αίμα της χολή
της φαρμακώνει τη γκαρδιά και της θολώνει τα μυαλά
και σκέφτηκε τ' ήτα καιρός να πλιερουθεί ο λογαριαζμός.

Τον άφηκε να κοιμηθεί με δίχως λέξη να ντου πει.
Μα μες τη νύχτα σκοτεινά που εκοιμάτου στα βαθειά
Ένα σκεπάρνι κοφτερό γίνεται όπλο φονικό
με μία μόνο σκεπαρνιά του τσιλιαγράφει τα μυαλά.

Κι απ' ότι ξέρου ιστορικά ακόμα και σατιρικά
μιλά η γλώσσα στον νεκρό στο σύζυγο, νη στο γκαφό¹
του λέει ότι δε θα βρει τώρα που πάει στη γκάτου γη
τα μαγαζία για πιωτό, για κοκορέτσι, νη ψητό.

Του λέει δε θάχει καφενέ για τον εσπρέσο το γκαφέ
και πιτσαρία Ιταλική, πίτσα να τρώει τη γΚυριακή.
Δε θα τηράζεις φηλυκά καβούτσι² μου ερωτικά
θε να λέπεις μα δε θα μπορείς ίσκιος με ίσκιους θε να ζεις.

Μόνο αν είσαι τυχερός και το θελήσει κι ο Θεός
κι απαντεθείς με τη γιαγιά σύγκλινα λέου με καγιανά
θε να ζου φτιάσει για φαϊ που ζ' άρεσκε τόσο πολύ
θε να ζου στρούσει στο σουφρά καβούτσι μου μία στρουχιά³.

Η Μούσα κάποιες βολές εκτόξευε και απειλές
σε κάποιους που ήτα οχτροί και γύρευε να δικιωθεί,
άκουσο από πα νταή εσύ μεγάλε σοϊλή
εφάνεις τι ήσου δειλός και στο μυαλό πολύ κουτός.

Κείνονε πόριξες στη γη να ξέρεις πως θα δικιωθεί
ζου το δηλώνου από πα τι θε να πάρου εγώ το γκρα
μέσα στο κόρνο του βοδιού και να κρυφτείς θε να ζε βρού
εσένα ρε παληκαρά και θα ζου ρέψου τα μυαλά.

Ετούτη η γλώσσα που μιλού είναι και του μοιρολογιού
η γλώσσα που εξιστορεί όσο καλύτερα μπορεί
μέσα από θρήνο κι οδυρμό της Μάνης το μπουλιζμό
δεν είναι βράχος, νη βουνό είναι ένα πνεύμα ζωντανό.

---

¹ αδερφό

² αδέρφι

³ Μια τηγανιά = στρώση